

EBA/GL/2024/07

13 iunie 2024

Ghid

privind planurile de redresare în temeiul articolelor 46 și 55 din
Regulamentul (UE) nr. 2023/1114

1. Obligații de conformare și de raportare

Statutul prezentului ghid

1. Prezentul document conține orientări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010¹. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente și instituțiile financiare trebuie să depună toate eforturile necesare pentru a respecta ghidul.
2. Ghidul prezintă punctul de vedere al ABE privind practicile adecvate în materie de supraveghere în cadrul Sistemului european de supraveghere financiară sau privind modul în care trebuie aplicat dreptul Uniunii Europene într-un anumit domeniu. Autoritățile competente cărora li se aplică ghidul, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, trebuie să se conformeze prin integrarea acestuia în practicile lor, după caz (de exemplu, prin modificarea cadrului legislativ sau a procedurilor lor de supraveghere), inclusiv în cazurile în care ghidul se adresează în principal instituțiilor.

Cerințe de raportare

3. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritățile competente trebuie să notifice ABE dacă se conformează sau intenționează să se conformeze prezentului ghid sau, în caz contrar, să prezinte motivele neconformării, până la 13.11.2024. În lipsa unei notificări până la acest termen, ABE va considera că autoritățile competente nu s-au conformat. Notificările se trimit prin intermediul formularului disponibil pe site-ul ABE, cu mențiunea „EBA/GL/2024/07”. Notificările trebuie transmise de persoane care au competența necesară de a raporta conformarea, în numele autorităților competente din care fac parte. Orice schimbare cu privire la starea de conformare trebuie adusă, de asemenea, la cunoștința ABE.
4. Notificările se publică pe site-ul ABE, în conformitate cu articolul 16 alineatul (3).

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

2. Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Obiect

5. Ghidul precizează formatul și informațiile care trebuie să figureze în planul de redresare pe care emitenții de tokenuri raportate la active și emitenții de tokenuri de monedă electronică trebuie să îl întocmească și să îl întrețină în conformitate cu articolele 46 și 55 din Regulamentul (UE) 2023/1114².

Domeniul de aplicare

6. Prezentul ghid se aplică în legătură cu emitenții de tokenuri raportate la active și emitenții de tokenuri de monedă electronică, astfel cum sunt definiți la articolul 3 alineatul (1) punctele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2023/1114 (denumiți împreună în continuare, în sensul prezentului ghid, „emitenții”).
7. Dispozițiile prezentului ghid referitoare la conținutul planului de redresare în ceea ce privește rezerva de active, inclusiv punctul 29, paragrafele 1 și 3, punctul 30, paragrafele 6 și 7, punctul 31 și punctul 53, nu se aplică emitenților de tokenuri de monedă electronică care nu au obligația de a deține o rezervă de active în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/1114.

Destinatari

8. Ghidul se adresează autorităților competente, așa cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 2023/1114.
9. Ghidul se adresează și emitenților, așa cum sunt definiți la articolul 3 alineatul (1) punctul 10 din Regulamentul (UE) 2023/1114, de:
 - a) tokenuri raportate la active, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 6 din regulamentul respectiv (emitenți de tokenuri raportate la active -TRA); și
 - b) tokenuri de monedă electronică, definiți la articolul 3 alineatul (1) punctul 7 din regulamentul respectiv (emitenți de tokenuri de monedă electronică -TME).

² Regulamentul (UE) 2023/1114 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2023 privind piețele criptoactivelor și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 1095/2010 și a Directivelor 2013/36/UE și (UE) 2019/1937 (JO L 150, 9.6.2023, p. 40).

Definiții

10. Cu excepția cazului în care se prevede altfel, termenii utilizați și definiți în Regulamentul (UE) 2023/1114 au același înțeles în cuprinsul ghidului. În plus, în sensul prezentului ghid, se aplică următoarele definiții:

Termen	Definiție
Capacitatea generală de redresare	se referă la capacitatea de redresare prin implementarea opțiunilor de redresare într-o serie de scenarii de dificultăți financiare și nefinanciare
Emiterea prin mai multe lanțuri	se referă la un token raportat la active sau la un token de monedă electronică care este emis și distribuit prin mai multe tehnologii de registru distribuit (DLT) sau tehnologii similare.
Riscul de dezancorare	este riscul ca valoarea tokenului raportat la active sau a tokenului de monedă electronică să nu se alinieze la valoarea de piață a activului (activelor) de referință, adică să apară diferențe între valoarea de piață a tokenului și valoarea de piață la care se raportează activul.

3. Punerea în aplicare

Data aplicării

11. Prezentul ghid se aplică după 13.11.2024.

4. Planuri de redresare pentru emitenții de tokenuri raportate la active și emitenții de tokenuri de monedă electronică

4.1 Considerații privind proporționalitatea

12. Pentru a se asigura că informațiile care trebuie furnizate într-un plan de redresare, formatul acestuia și examinarea sa de către autoritățile competente sunt în concordanță cu profilul de risc individual, cu natura și modelul de afaceri al emitentului de TRA-uri sau de TME-uri, precum și cu amploarea și complexitatea activităților sale, emitenții și autoritățile competente trebuie să aibă în vedere principiul proporționalității atunci când elaborează sau evaluează planurile de redresare.
13. Pentru a aplica prevederile punctului precedent, emitenții și autoritățile competente trebuie să ia în considerare toate criteriile următoare:
 - a. dimensiunea, complexitatea, natura și modelul de afaceri al emitentului;
 - b. clasificarea tokenului raportat la active sau a tokenului de monedă electronică drept token semnificativ în conformitate cu articolele 43 și 44 și cu articolele 56 și 57 din Regulamentul (UE) 2023/1114;
 - c. pentru emitenții de tokenuri raportate la active, volumul, volatilitatea, compoziția, concentrarea și natura activelor de rezervă și a tokenului raportat la active în sine;
 - d. pentru emitenții de tokenuri de monedă electronică, volumul, volatilitatea, compoziția și concentrarea activelor care garantează fondurile primite;
 - e. importanța și profilurile de risc ale furnizorilor de servicii de criptoactive utilizate pentru prestarea serviciilor legate de tokenurile raportate la active sau de tokenurile de monedă electronică emise de emitentul respectiv;
 - f. importanța și profilurile de risc ale rețelelor DLT care sunt utilizate de emitentul respectiv pentru a emite tokenuri raportate la active sau tokenuri de monedă electronică prin intermediul acestora;
 - g. profilul de risc al furnizorilor terți, alții decât furnizorii de servicii de criptoactive și rețelele DLT care furnizează emitentului respectiv un serviciu TIC semnificativ sau esențial.
14. Pentru a respecta principiul proporționalității, emitenții de tokenuri clasificate ca semnificative trebuie să aplice cerințele prevăzute la punctul 62 cel puțin o dată pe an și să includă în planul lor de redresare toate categoriile de indicatori ai planului de redresare prevăzute la punctele 29 și 30.

4.2 Conținutul planului de redresare

15. Planul de redresare trebuie să conțină toate elementele următoare:

- a) rezumatul elementelor-cheie ale planului de redresare, astfel cum se precizează în continuare, în secțiunea 4.3 din ghid;
- b) informații privind cadrul de administrare a activității, inclusiv un cadru privind indicatorii planului de redresare și pragurile de monitorizare, astfel cum se precizează în continuare, în secțiunea 4.4 din ghid;
- c) descrierea opțiunilor de redresare aplicabile, printre care cel puțin analiza scenariului de redresare, descrierea măsurilor pregătitoare și informații privind continuitatea serviciilor, astfel cum se specifică în continuare, în secțiunea 4.5 din ghid;
- d) planul de comunicare și publicare a planului de redresare, astfel cum se specifică în continuare, în secțiunea 4.6 din ghid.

4.3 Rezumatul elementelor-cheie ale planului de redresare

16. Emitenții trebuie să includă în planul lor de redresare un rezumat al elementelor-cheie ale planului de redresare, astfel cum se prevede la punctul 15 literele (b), (c) și (d).

17. În rezumatul elementelor-cheie ale planului de redresare, emitenții trebuie, de asemenea, să enumere și să evidențieze principalele modificări aduse versiunii anterioare a planului de redresare transmis autorității competente.

4.4 Informații privind cadrul de administrare a activității

18. Emitenții trebuie să includă în planul lor de redresare o descriere clară și detaliată a proceselor de administrare a activității legate de elaborarea, menținerea și implementarea planului de redresare.

19. Informațiile privind cadrul de administrare a activității menționate la punctul anterior trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

- a) rolul (rolurile) și funcția (funcțiile) persoanei (persoanelor) responsabile pentru elaborarea, implementarea și actualizarea planului;
- b) descrierea modului în care planul de redresare este compatibil cu cadrul de administrare a activității interne, cu strategia de afaceri și cu cadrul de administrare a riscurilor (inclusiv declarația privind apetitul pentru risc) ale emitentului;
- c) descrierea proceselor și a termenelor care urmează să fie utilizate pentru actualizarea periodică a planului și pentru actualizarea sa pentru a răspunde la orice schimbări semnificative care afectează tokenul specific, emitentul sau mediul acestuia;

- d) politicile și procedurile care reglementează aprobarea planului de redresare, precum și revizuirile și actualizările acestuia;
 - e) descrierea procedurilor de escaladare, și anume condițiile și procedurile necesare pentru a asigura implementarea în timp util a anumitor opțiuni de redresare prevăzute în planul de redresare. Acestea trebuie să conțină cel puțin informații clare privind procesul de luare a deciziilor în ceea ce privește activarea planului de redresare, pe baza unui proces de escaladare detaliat în mod clar care se aplică atunci când se constată sau este probabil să apară o încălcare a pragului indicatorului planului de redresare în viitorul apropiat, pentru a lua în considerare și a stabili opțiunea de redresare care ar putea fi necesară pentru a restabili conformitatea cu cerințele de reglementare relevante aplicabile rezervei de active sau pentru a continua prestarea de servicii legate de tokenul relevant;
 - f) termenul pentru luarea deciziei privind luarea măsurilor de redresare și momentul, precum și modalitățile de informare a autorității competente;
 - g) descrierea indicatorilor cantitativi și calitativi care reflectă posibilele vulnerabilități, deficiențe sau amenințări la adresa volumului, lichidității și alocării rezervei de active și a fondurilor pe care emitenții trebuie să le mențină în orice moment în conformitate cu Regulamentul (UE) 2023/1114, astfel cum se specifică în continuare la punctele 22-41.
20. În cazul în care au încheiat un acord cu entități terțe pentru gestionarea rezervei de active și pentru investirea rezervei de active, custodia activelor de rezervă și, după caz, distribuirea către public de tokenuri raportate la active, în conformitate cu articolul 34 punctul 5 litera (h) din Regulamentul (UE) 2023/1114, emitenții trebuie să includă în planul lor de redresare o descriere clară și detaliată a proceselor stabilite pentru schimbul de informații, astfel încât să se asigure activarea în timp util a procesului de escaladare prevăzut la punctul 37 în cazul în care este detectată încălcarea unui prag al indicatorilor din planul de redresare, fie de către emitent, fie de către entitatea terță relevantă. De asemenea, emitentul trebuie să precizeze în planul de redresare modul în care se asigură schimbul de informații în timp util prin intermediul acordului cu oricare dintre părțile terțe respective, astfel încât emitentul să poată lua cunoștință de încălcare sau să conștientizeze probabilitatea ca încălcarea să apară în viitorul apropiat, pentru ca planul să poată fi activat în timp util.
21. În plus, emitenții trebuie să se asigure că acțiunile prevăzute în planul lor de redresare sunt compatibile cu cerințele planului de redresare și de răspuns în materie de TIC, precum și cu alte părți relevante ale planului de administrare a riscurilor TIC prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2554³, atunci când emitenții relevanți au fost supuși și acestor cerințe.

Indicatorii planului de redresare și pragurile de monitorizare

22. Emitenții trebuie să prevadă în planul de redresare un cadru adecvat de indicatori ai planului de redresare, prin intermediul căruia emitentul să poată stabili criteriile predefinite care pot semnaliza necesitatea unei frecvențe sporite de monitorizare sau activare a planului de redresare. Aceste criterii trebuie stabilite astfel încât emitentul să poată monitoriza, extinde și activa opțiunile de redresare, după caz.

³ Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1011 (JO L 333, 27.12.2022, p. 1).

23. Indicatorii planului de redresare trebuie să reflecte atât profilul de risc specific al tokenului și al emitentului, cât și mediul de funcționare. Ca atare, calibrarea indicatorilor și a pragurilor planului de redresare trebuie aplicată la nivelul tokenului, cu excepția indicatorilor de adecvare a capitalului, care trebuie calibrați la nivelul emitentului, pe baza dimensiunii, complexității, naturii și modelului de afaceri specific al acestuia, precum și a indicatorilor de risc operațional și a indicatorilor privind încrederea pieței, care trebuie calibrați atât la nivelul emitentului, cât și la nivelul tokenului.
24. Atunci când evaluează tipul de indicatori care vor fi incluși în planurile de redresare, fiecare emitent trebuie să analizeze cu atenție tipurile de evenimente care pot duce la o încălcare a cerințelor de reglementare și să elaboreze indicatori specifici pe baza evaluării interne a riscurilor. Prin urmare, emitenții trebuie să considere lista de indicatori prevăzută în anexa I ca fiind ilustrativă, astfel încât să poată alege orice indicatori din fiecare categorie sau pe toți.
25. În plus, emitenții nu trebuie să își limiteze setul de indicatori ai planului de redresare la lista prevăzută în anexa I. În schimb, trebuie să ia în considerare includerea celor mai adecvați indicatori, chiar dacă nu sunt incluși în anexa I, pe baza criteriilor stabilite în acest ghid, inclusiv, de exemplu, pe baza unor indicatori care ar fi utili pentru abordarea riscurilor de mediu, sociale și de guvernare, precum și în orice alte situații în care au fost identificate probleme legate de un domeniu relevant.
26. Emitenții trebuie să se asigure că lista indicatorilor planului de redresare și calibrarea pragurilor lor se bazează pe evaluarea internă a riscurilor acestora și că aceasta este întotdeauna în concordanță cu cadrul privind apetitul pentru risc. Modificările apetitului pentru risc al emitenților trebuie să declanșeze revizuirea listei indicatorilor și a pragurilor de redresare, cu scopul de a evalua dacă sunt în continuare adecvați în cazul unor modificări ale cadrului lor privind apetitul pentru risc.
27. Emitenții trebuie să menționeze în planul de redresare faptul că vor monitoriza indicatorii planului de redresare cu o frecvență adecvată, care să permită transmiterea către autoritatea competentă, în timp util și la cerere, a înregistrărilor de date privind indicatorii. Emitenții trebuie, de asemenea, să precizeze modul în care vor monitoriza acești indicatori.
28. Emitenții trebuie să includă în planul de redresare atât indicatori cantitativi, cât și indicatori calitativi. La stabilirea pragurilor indicatorilor cantitativi ai planului de redresare, în concordanță cu cadrul general de administrare a riscurilor prevăzut în conformitate cu articolul 45 alineatul (3) și articolul 45 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul (UE) 2023/1114, emitenții trebuie să utilizeze indicatori progresivi („abordarea de tip semafor”) pentru a informa organul de conducere al emitentului că ar putea fi atins un astfel de prag al indicatorilor.
29. Emitenții trebuie să includă în planul de redresare cel puțin următoarele categorii de indicatori ai planului de redresare, așa cum se detaliază în anexa I (secțiunea A – „Categorii minime pentru toți emitenții de TRA-uri sau TME-uri”), în special:
 - 1) indicatori privind riscul de lichiditate, care informează emitentul cu privire la o deteriorare potențială sau efectivă a profilului de lichiditate al rezervei de active;
 - 2) indicatori de risc operațional, care descriu riscurile potențiale care rezultă din procese interne, persoane și sisteme inadecvate sau eșuate sau din evenimente externe, inclusiv riscul juridic. La calibrarea acestui tip de indicatori, emitenții trebuie să țină

seama mai ales de tipul de tehnologie-suport (de exemplu, registru distribuit autorizat/neautorizat), precum și de complexitatea acesteia (de exemplu, existența podurilor, calitatea criptografiei etc.). De asemenea, emitenții trebuie să ia în considerare faptul că, bazându-se pe o infrastructură unică și complexă, nu pe una standard, acest lucru poate avea repercusiuni nu numai asupra capacității de a o înlocui, ci și asupra disponibilității persoanelor capabile să o întrețină și să o repare. În cazul emisiunilor cu lanțuri multiple, emitenții trebuie să includă indicatori specifici pentru fiecare tehnologie de registru distribuit utilizată pentru distribuirea tokenului raportat la active și/sau a tokenului de monedă electronică;

- 3) indicatori de risc de credit/pentru calitatea activelor, care măsoară evoluția calității activelor din rezerva de active;
 - 4) indicatori aferenți activului (activelor) de referință, care măsoară riscul de cereri masive de răscumpărare, de exemplu, declanșate de pierderea valorii maxime;
 - 5) indicatori de adecvare a capitalului, care măsoară deteriorarea potențială a cantității și calității poziției de capital a emitentului, inclusiv nivelul de conformitate cu cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 35 din Regulamentul (UE) 2023/1114. Calibrarea acestor indicatori trebuie stabilită peste cerințele minime de reglementare aplicabile. Indicatorii de adecvare a capitalului trebuie utilizați numai de către emitenții de tokenuri raportate la active și de tokenuri de monedă electronică care nu sunt instituții de credit.
30. Emitenții trebuie să includă în planul de redresare și următoarele categorii de indicatori ai planului de redresare, așa cum se detaliază în anexa I (secțiunea B – Categoriile minime suplimentare pentru emitenții de TRA-uri și TME-uri semnificative, precum și pentru alți emitenți care nu furnizează autorității competente o justificare adecvată pentru neincludere):
- 6) indicatori de risc de piață, care decurg din toate pozițiile incluse în rezerva de active, inclusiv volatilitatea corespunzătoare activului (activelor) la care se raportează;
 - 7) indicatori de risc de concentrare, care evidențiază expunerea excesivă a rezervei de active față de o singură contrapartidă sau față de un set de contrapartide interconectate;
 - 8) indicatori privind încrederea pieței, care reflectă percepția potențial negativă a participanților de pe piața emitentului sau a tokenului, care ar putea perturba accesul emitentului la finanțare și la piețele de capital sau ar putea determina o creștere rapidă a cererilor de răscumpărare;
31. Prin derogare, emitenții de tokenuri ne semnificative sunt exceptați de la includerea categoriilor de indicatori ai planului de redresare prevăzuți la punctul anterior, cu condiția să furnizeze autorității lor competente justificări adecvate pentru faptul că aceste categorii nu sunt adecvate sau relevante pentru profilul de risc, modelul de afaceri, dimensiunea și/sau complexitatea emitentului.
32. Printre indicatorii legați de activul (activele) la care se face raportarea, emitenții trebuie să includă întotdeauna cel puțin un indicator de risc de dezancorare, menit să surprindă riscul ca valoarea de piață a tokenului să fie diferită de valoarea de piață a activului (activelor) de

referință. Indicatorul de risc de dezancorare trebuie măsurat ca raport între valoarea de piață a tokenului și valoarea de piață a activului (activelor) de referință și se preconizează ca acesta să fie egal cu 1 în orice moment, cu un interval de toleranță care să nu depășească 1 %. În cazurile cu rate mai mici de 1 intră în acțiune emitentul, conform prevederilor din planul de redresare.

33. Pentru a mulțumi autoritatea competentă, emitenții trebuie să descrie clar în planul de redresare cum au fost stabilite calibrările indicatorilor planului de redresare și cum vor fi depășite pragurile suficient de devreme pentru a fi eficiente.
34. Emitenții trebuie să descrie în planul de redresare modul în care vor monitoriza și actualiza periodic caracterul adecvat al indicatorilor planului de redresare și calibrarea pragurilor acestora. În special, emitenții trebuie să precizeze modul în care se vor asigura că planul de redresare este actualizat dacă este necesar ca urmare a modificării situației financiare și comerciale a emitentului și/sau a tokenului specific. Emitenții trebuie să menționeze în planul de redresare faptul că orice actualizare a calibrării pragurilor indicatorilor din planul de redresare trebuie notificată și explicată prompt autorității competente. Emitenții trebuie să se asigure permanent că indicatorii planului de redresare și pragurile lor sunt pe deplin coerente cu cadrul emitenților de administrare a riscurilor.
35. Conținutul planului de redresare trebuie redactat de către emitenți, având în vedere că nu trebuie să existe un automatism în activarea opțiunilor de redresare la încălcarea pragurilor indicatorilor planului de redresare și că este de competența emitentului să decidă dacă și când să activeze planul de redresare în cazul unei încălcări. Atunci când calibrează indicatorii planului de redresare, emitenții trebuie să se asigure că iau această decizie cu suficient timp înainte pentru a putea pune în aplicare măsuri, dacă este necesar.
36. Emitenții trebuie să prevadă în planul de redresare procesul intern de luare a deciziilor la nivel intern. Emitenții trebuie să se asigure că acest proces va fi aprofundat și bine fundamentat, în conformitate cu punctele 39, 40 și 41. În plus, emitenții trebuie să precizeze în planul lor de redresare că, indiferent dacă emitentul decide să ia măsuri sau nu, vor menține un dialog deschis și activ cu autoritatea competentă.
37. Pentru ca încălcarea pragurilor indicatorilor din planul de redresare să aibă un potențial de avertizare eficient, emitenții trebuie să prevadă în planul de redresare că vor acționa prompt și în orice situație:
 - în termen de maximum 24 de ore de la încălcarea indicatorului planului de redresare, să alerteze organul de conducere al emitentului prin inițierea procesului de comunicare corespunzător, pentru a se asigura că orice încălcare este luată în considerare și sunt întreprinse acțiunile necesare, după caz; și
 - cel mai târziu în termen de 24 de ore de la activarea procesului de comunicare internă, notifică autorității competente încălcarea pragului indicatorului din planul de redresare.
38. Pentru a ține seama de probabilitatea ca termenele prevăzute la punctul precedent să nu permită emitentului să reacționeze în timp util la depășirea unui prag, emitenții trebuie să stabilească termenul cel mai adecvat pentru executarea activităților respective, pe baza

specificității operațiunilor sale, a dimensiunii și a complexității rezervei de active. În orice caz, termenii menționați la punctul anterior nu se prelungesc.

39. Emitenții trebuie să precizeze în planul de redresare că, dacă a fost încălcat un prag al unui indicator al planului de redresare, organul de conducere al emitentului va evalua situația, va decide dacă declanșează activarea planului de redresare și va notifica prompt autoritățile competente. Emitenții trebuie, de asemenea, să includă în planul de redresare faptul că decizia de activare a planului de redresare va acoperi tipul de măsuri de redresare care urmează să fie luate.
40. De asemenea, emitenții trebuie să precizeze în planul de redresare că decizia la care se face referire la punctul anterior trebuie să se bazeze pe o analiză motivată a circumstanțelor în care a avut loc încălcarea.
41. Emitenții trebuie să indice în planul de redresare că, atunci când decid să acționeze în conformitate cu planul de redresare, autoritatea competentă va primi, fără întârzieri nejustificate, un plan de acțiune bazat pe o listă de opțiuni de redresare credibile și fezabile care să fie utilizate în această situație de criză, împreună cu un calendar pentru remedierea încălcării. Planul de redresare va conține și mențiunea conform căreia, dacă nu s-a decis să se ia nicio măsură, autoritatea competentă va primi o explicație în care se precizează clar motivele și, după caz, se demonstrează cum este posibilă restabilirea anumitor tipuri de indicatori și a încălcărilor acestora, fără a se recurge la măsuri de redresare.

4.5 Opțiunile de redresare

42. Emitenții trebuie să stabilească în planul lor de redresare o serie de opțiuni de redresare care sunt adaptate în funcție de modelul de afaceri al emitentului și de natura tokenului raportat la active sau a tokenului de monedă electronică emis.
43. În ceea ce privește opțiunile de redresare prevăzute la articolul 46 din Regulamentul (UE) 2023/1114, emitenții trebuie să aplice următoarele:
 - a) planul de redresare trebuie să stabilească o sumă maximă pentru taxele de lichiditate care vor fi impuse la răscumpărări și să stabilească cum va fi comunicată publicului durata măsurii;
 - b) la stabilirea valorii maxime a taxelor de lichiditate care urmează să fie impuse la răscumpărări, emitenții trebuie să se asigure că această opțiune de redresare nu este aplicată ca mijloc de creștere a resurselor de lichiditate ale emitentului pe cheltuielile deținătorilor de tokenuri. Emitenții trebuie să se asigure că această opțiune de redresare este aplicată doar temporar în timpul fazei de criză, cu unicul scop de a reduce cererile de răscumpărare, stabilizând în același timp valoarea tokenului;
 - c) planul de redresare trebuie să stabilească diferite niveluri cantitative ale limitelor privind numărul sau cantitatea de tokenuri care pot fi răscumpărate în orice zi lucrătoare. Aceste niveluri trebuie stabilite în funcție de gravitatea încălcării (încălcărilor) pragului (pragurilor) indicatorului (pragurilor) planului de redresare și trebuie stabilite atât la nivel agregat (de exemplu, ca procent din întreaga cantitate de tokenuri emise), cât și la nivel de portofel;

- d) planul de redresare trebuie să explice ce alte măsuri de redresare va lua emitentul după ce a suspendat răscumpărările. Emitenții trebuie să includă în planul lor de redresare faptul că vor lua în considerare impactul negativ pe care l-ar putea avea suspendarea răscumpărărilor asupra reputației lor și asupra încrederii deținătorilor de tokenuri, putând duce la solicitări de răscumpărare mai numeroase după încetarea suspendării. Emitenții trebuie să includă în planul lor de redresare faptul că vor lua în considerare în mod special necesitatea de a adăuga și alte măsuri la ridicarea suspendării, inclusiv, dar fără a se limita la taxe de lichiditate sau limitări în ceea ce privește cantitatea de tokenuri care pot fi răscumpărate zilnic;
 - e) emitenții trebuie să prevadă în planul de redresare modul în care intenționează să restabilească conformitatea cu cerințele de reglementare și să comunice în mod clar pieței următoarele etape.
44. În plus față de opțiunile de redresare enumerate la articolul 46 din Regulamentul (UE) 2023/1114, emitenții trebuie să includă cel puțin o opțiune de redresare care să consolideze poziția de capital și o opțiune de redresare care vizează îmbunătățirea poziției de lichiditate a emitentului. Lista neexhaustivă a opțiunilor de redresare posibile este prevăzută în anexa III.
45. Planul de redresare trebuie să includă, de asemenea, detalii privind măsurile pregătitoare pe care emitentul trebuie să le ia pentru a facilita implementarea planului de redresare sau pentru a îmbunătăți eficacitatea acestuia, împreună cu un calendar de implementare a măsurilor respective, precum și o descriere a măsurilor necesare pentru a depăși obstacolele din calea implementării efective a opțiunilor de redresare care au fost identificate în planul de redresare.
46. Pentru fiecare opțiune de redresare, emitenții trebuie să includă în planul de redresare o evaluare a fezabilității, care să acopere cel puțin:
- a) evaluarea riscurilor asociate opțiunii de redresare, bazându-se, ori de câte ori este posibil, pe orice experiență de executare a opțiunii de redresare sau a unei măsuri echivalente; și
 - b) o analiză și o descriere a oricăror obstacole semnificative din calea realizării efective și la timp a opțiunii de redresare, precum și o descriere din care să reiasă posibilitatea și modul în care ar putea fi depășite obstacolele respective;
47. În plus, pentru fiecare opțiune de recuperare, emitenții trebuie să descrie cum va fi asigurată continuitatea operațiunilor în momentul punerii în aplicare a opțiunii respective. Aceasta trebuie să conțină o analiză a operațiunilor interne (de exemplu, a sistemelor informatice, a furnizorilor și a operațiunilor de resurse umane) și a accesului emitentului la servicii-cheie prestate de terți, care sunt esențiale pentru desfășurarea normală a operațiunilor sale.
48. Pentru a demonstra credibilitatea opțiunilor de redresare, emitenții trebuie să furnizeze dovezi cantitative și calitative care să susțină beneficiile preconizate ale fiecărei opțiuni. În orice caz, planul de redresare trebuie să detalieze cel puțin elementele enumerate în anexa II.
49. Emitenții care desfășoară și alte activități decât emiterea de tokenuri raportate la active și/sau tokenuri de monedă electronică trebuie să evalueze implicațiile pentru capacitatea lor generală de redresare care decurg din aceste alte activități și trebuie să menționeze în planul de

redresare faptul că vor adopta cele mai adecvate măsuri pentru a asigura conformitatea cu articolele 46 și 55 din Regulamentul (UE) 2023/1114.

50. Emitenții trebuie să precizeze în planul de redresare modul în care intenționează să monitorizeze implementarea opțiunilor de redresare pentru a se asigura că executarea planului de redresare este susceptibilă să restabilească conformitatea cu cerințele de reglementare aplicabile rezervei de active.
51. Emitenții trebuie să includă în planul de redresare procesul prevăzut pentru faza de implementare, care prevede întotdeauna un dialog deschis și activ cu autoritatea competentă, pentru a asigura o tranziție fără probleme către implementarea planului de răscumpărare ordonată al emitentului, în conformitate cu articolele 47 și 55 din Regulamentul (UE) 2023/1114, în cazul în care este clar că nu se poate restabili conformitatea cu cerințele de reglementare aplicabile rezervei de active.

Scenarii de recuperare

52. Emitenții trebuie să se asigure că prevăd în planurile lor de redresare un număr adecvat de scenarii suficient de variate pentru a face față unei game largi de șocuri.
53. Atunci când își elaborează planurile de redresare, emitenții trebuie să utilizeze scenarii de criză la nivelul întregului sistem financiar și/sau scenarii de criză financiară idiosincronică și/sau scenarii de criză nefinanciară (inclusiv pentru criza serviciilor) pentru a-și testa capacitățile de planificare a redresării. Scenariile utilizate pentru planificarea redresării trebuie concepute astfel încât să pună în pericol respectarea de către emitent a cerințelor aplicabile rezervei de active în cazul în care emitentul nu implementează măsurile de redresare în timp util. Fiecare emitent stabilește numărul și complexitatea scenariilor ținând seama de principiul proporționalității, în conformitate cu secțiunea 4.1.

Continuitatea serviciilor

54. Emitenții trebuie să prevadă în planul de redresare modul în care intenționează să își reia operațiunile în timp util și să își îndeplinească obligațiile în cazul unor evenimente cu risc semnificativ de perturbare a operațiunilor. De asemenea, emitenții trebuie să enumere în planul de redresare serviciile pe care intenționează să le furnizeze în continuare pe baza modelului lor de afaceri și să detalieze modul în care vor asigura continuitatea serviciilor legate de tokenurile raportate la active și de tokenurile de monedă electronică. Lista serviciilor care urmează să fie furnizate în continuare trebuie să conțină cel puțin serviciile legate de emiterea și răscumpărarea tokenurilor. În cazul în care implementarea opțiunilor de redresare poate avea un impact negativ asupra furnizării de către emitent a oricăruia dintre serviciile identificate, descrierea opțiunilor de redresare trebuie să prezinte modul în care emitentul intenționează să asigure continuitatea serviciilor respective atunci când implementează planul de redresare.
55. Emitenții care operează mecanisme de plată în moneda euro – așa cum sunt definite de cadrul Eurosistemului pentru supravegherea instrumentelor, schemelor și angajamentelor de plată electronică (cadrul PISA) – trebuie să se asigure că acțiunile de redresare prevăzute în planul de redresare sunt în concordanță cu obiectivul de a respecta în continuare principiile enunțate în cadrul PISA.

56. În plus, emitenții trebuie să se asigure că acțiunile prevăzute în planul de redresare nu afectează în mod nejustificat capacitatea furnizorilor de servicii de criptoactive cu care colaborează⁴ pentru a se conforma Regulamentului (UE) 2022/2554.

4.6 Planul de comunicare și informare

57. Emitenții trebuie să includă în planul de redresare un plan de comunicare și publicare care să sublinieze modul în care emitentul intenționează să informeze deținătorii de tokenuri și alte părți interesate, inclusiv publicul, cu privire la implementarea opțiunilor de redresare. Planul de comunicare și publicare trebuie să conțină și propuneri eficiente pentru a gestiona orice reacție potențial negativă a pieței.
58. Planul de comunicare și publicare trebuie să clarifice modul în care emitentul intenționează să comunice:
- a) pe plan intern, în special cu personalul, comitetele de întreprindere și alți reprezentanți ai personalului, dacă există; și
 - b) pe plan extern, în special cu deținătorii de tokenuri, acționari și alți investitori, autoritățile competente, piețele financiare și infrastructurile pieței financiare, alte contrapărți și publicul larg, după caz.
59. Emitenții trebuie să prevadă în planul de comunicare și publicare a informațiilor și modul în care vor asigura continuitatea serviciilor legate de tokenuri, termenele prevăzute pentru reluarea operațiunilor și pentru îndeplinirea obligațiilor care îi revin. Planul de comunicare și publicare trebuie să prevadă și scenarii în care este puțin probabil ca emitentul să-și reia operațiunile sau să-și îndeplinească obligațiile, ceea ce ar duce la activarea planului de răscumpărare al emitentului.
60. Planul de comunicare și publicare trebuie să precizeze (mixul de) canale de comunicare și strategiile pe care emitentul intenționează să le utilizeze în etapa de redresare. În acest sens, emitenții trebuie să ia în considerare următoarele aspecte:
- a) diferitele părți interesate pot avea nevoi de comunicare diferite;
 - b) ar putea fi necesar ca părțile interesate interne și externe să fie informate în diferite etape; și
 - c) diferitele opțiuni de redresare pot justifica strategii de comunicare specifice.

⁴ Se face referire la furnizorii de servicii de criptoactive care furnizează servicii de custodie, oferind servicii de schimb pentru conversia TRA în monedă fiduciară și invers. Acțiunile de redresare întreprinse de emitent nu trebuie să contravină capacității prestatorilor de servicii de criptoactive de a menține conformitatea cu Regulamentul DORA.

4.7 Formatul și menținerea planului de redresare

61. Emitenții trebuie să își redacteze planul de redresare într-un limbaj clar și ușor de înțeles. Planul de redresare trebuie să fie complet, explicit, exact și să conțină cel puțin toate informațiile enumerate în acest ghid.
62. Emitenții trebuie să includă în planul de redresare faptul că informațiile furnizate în cadrul acestuia vor fi actualizate periodic și cel puțin de fiecare dată când are loc o modificare semnificativă a activității emitentului sau a profilului financiar al acestuia și/sau al tokenului emis. Orice revizuire sau actualizare a planului se notifică autorității competente, fără întârzieri nejustificate. Emitenții de tokenuri semnificative trebuie să includă în planul de redresare obligația de a actualiza informațiile furnizate în cadrul acestuia cel puțin o dată pe an.

4.8 Interacțiunea dintre diferitele obligații de planificare a redresării

Mai mulți emitenți de același token și emitenți care fac o ofertă publică de două sau mai multe tokenuri

63. În cazul în care un token raportat la active sau un token de monedă electronică este emis de mai mulți emitenți, toți emitenții trebuie să prevadă în planul lor de redresare modul în care vor asigura o coordonare eficientă între planurile de redresare respective. În special, emitenții trebuie să stabilească în planul de redresare măsuri adecvate menite să asigure că:
 - a) indicatorii planului de redresare sunt aliniați cât mai mult posibil;
 - b) pragurile indicatorilor din planul de redresare raportați la token sunt stabilite la același nivel;
 - c) opțiunile de redresare prevăzute în fiecare plan sunt coerente;
 - d) activarea și executarea planurilor de redresare respective sunt convenite și coordonate între toți emitenții;
 - e) implementarea anumitor opțiuni de redresare de către unul dintre emitenți nu are un impact nejustificat asupra implementării altor opțiuni de redresare de către ceilalți emitenți;
 - f) executarea planurilor de redresare se face în așa fel încât toți deținătorii de tokenuri să fie tratați în mod echitabil și egal.
64. În ceea ce privește formatul, emitenții care fac o ofertă publică de două sau mai multe tokenuri trebuie să întocmească un plan de redresare pentru fiecare token raportat la active și/sau de monedă electronică pe care îl emit și să calibreze indicatorii și pragurile specifice planului de redresare pentru fiecare token în parte.
65. Autoritățile competente trebuie să analizeze dacă emitenții care fac o ofertă publică de două sau mai multe tokenuri trebuie să întocmească un plan de redresare separat pentru fiecare token emis sau un singur plan de redresare împărțit în secțiuni separate, fiecare stabilind

elemente specifice pentru fiecare token. Această a doua opțiune trebuie exclusă în cazul în care unul dintre tokenuri este emis de mai mulți emitenți.

66. Emitenții care fac o ofertă publică de două sau mai multe tokenuri trebuie să se asigure cel puțin că:
- a) indicatorii planului de redresare la nivel de emitent sunt coerenți, iar pragurile respective sunt stabilite la același nivel;
 - b) opțiunile de redresare stabilite pentru fiecare token nu se contrazic;
 - c) activarea și executarea unui plan de redresare nu ar avea un impact negativ asupra activării și executării altor planuri de redresare;
 - d) implementarea oricărei opțiuni de redresare nu interferează cu furnizarea de servicii legate de celelalte tokenuri emise.

Emitenți cărora li se aplică alte obligații de planificare a redresării în temeiul legislației sectoriale a UE

67. În cazul în care emitentul este o instituție de credit sau o firmă de investiții care are obligația de a elabora un plan de redresare în temeiul Directivei 2014/59/UE⁵, sub rezerva acordului prealabil al autorităților competente desemnate în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1114 și al Directivei 2014/59/UE și cu condiția respectării cerințelor de confidențialitate prevăzute în Directiva 2014/59/UE, emitentul respectiv:
- a) poate include în planul de redresare întocmit și aprobat în conformitate cu Directiva 2014/59/UE (denumit în continuare „planul de redresare BRRD”) o anexă care să conțină toate informațiile menționate în prezentul ghid, prin trimiteri încrucișate la secțiunile relevante din planul de redresare BRRD care sunt adecvate pentru a respecta secțiunile 4.2 - 4.6 din ghid și/sau prin includerea de noi secțiuni sau informații, dacă este necesar pentru a respecta ghidul de față;
 - b) emitenții care optează pentru opțiunea prevăzută la litera (a) de mai sus trebuie să transmită planul de redresare în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1114, întocmit sub forma anexei menționate la litera (a) de mai sus, autorității competente desemnate în temeiul Regulamentului (UE) 2023/1114; de asemenea, emitentul trebuie să prezinte în mod clar, într-o declarație/într-un index, secțiunile și paginile specifice ale planului de redresare BRRD, care conțin informațiile prevăzute în prezentul ghid.
68. Punctul anterior nu se aplică instituțiilor de credit și firmelor de investiții care sunt emitenți de tokenuri semnificative raportate la active.

⁵ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

Anexa I - Lista categoriilor minime de indicatori ai planului de redresare și lista ilustrativă a indicatorilor planului de redresare

Lista categoriilor minime și lista neexhaustivă a indicatorilor planului de redresare	
A. Categoriile minime pentru toți emitenții de tokenuri raportate la active și de tokene de monedă electronică	
Categoria 1. Indicatori privind riscul de lichiditate	
a)	Depozite la vedere la instituții de credit și (dacă este cazul) la bănci centrale / valoarea lichidată zilnic (media mobilă pe cinci zile)
b)	Depozite la vedere la instituții de credit și (dacă este cazul) la bănci centrale + acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu un preaviz de o zi lucrătoare + instrumente financiare foarte lichide / cea mai mare sumă răscumpărată zilnic în ultimele trei luni
c)	Depozite la vedere la instituții de credit și (dacă este cazul) la bănci centrale + acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu un preaviz de cinci zile lucrătoare + instrumente financiare foarte lichide / suma celor mai mari cinci sume răscumpărate zilnic în ultimele douăsprezece luni
d)	Depozite la vedere la instituții de credit și (dacă este cazul) la bănci centrale + acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu un preaviz de o zi lucrătoare + instrumente financiare foarte lichide / suma celor mai mari sume răscumpărate zilnic în ultimele trei luni de la (x^6) cei mai mari deținători de tokenuri
e)	Fluxul net zilnic, adică tokenuri emise - tokenuri răscumpărate (media mobilă pe cinci zile)
Categoria 2. Indicatori de risc operațional	
a)	Orice incident care perturbă semnificativ funcționarea regulată a serviciilor emitentului sau continuitatea activității acestuia (de exemplu, întreruperi prelungite care afectează sistemele informatice sau sistemele de livrare a tokenurilor; defecțiuni ale infrastructurii, inclusiv disfuncționalități ale tehnologiei de registre distribuite; riscuri care decurg din interoperabilitatea diferitelor infrastructuri, de exemplu prin poduri), inclusiv în cazul în care sunt cauzate de un furnizor terț de servicii
b)	Obiectiv privind timpul de redresare (adică timpul de redresare maxim acceptabil în urma unei defecțiuni la nivel de produs sau sistem)
c)	Timpul maxim scurs de la demisia sau absența prelungită a personalului-cheie
d)	Încălcarea sau încălcarea preconizată a oricărei cerințe de reglementare

⁶ Numărul celor mai mari deținători de tokenuri, ținând seama de principiile stabilite în acest ghid. Pot fi utilizați mai mulți indicatori, fiecare având un număr diferit de cei mai mari deținători de tokenuri, dacă acest lucru se potrivește mai bine cu practicile lor de administrare a riscurilor.

e) Risc juridic
Categoria 3. Indicatori de risc de credit/calitate a activelor
a) Active financiare foarte lichide cu indicatori de depreciere (de exemplu, indicatori de depreciere a calității creditului, astfel cum sunt prevăzuți în IFRS 9) / rezerva de active
b) Valoarea totală a rezervei de active deținute ca depozite plasate la instituții de credit cu cel mai scăzut rating de credit conform apetitului pentru risc al emitentului, în conformitate cu articolul 36 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2023/1114/depozitul bancar total din rezerva de active
c) Diferența față de nivelul minim de supragarantare [astfel cum este precizat la articolul 36 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2023/1114].
d) Modificarea negativă a ratingului de credit al contrapartidelor cheie (de exemplu, instituția de credit care deține depozitul emitentului)
Categoria 4. Indicatori aferenți activului (activelor) de referință
a) Riscul de dezancorare, măsurat ca raport între valoarea de piață a tokenului și valoarea de piață a activului (activelor) de referință
b) Modificări de reglementare care afectează în mod negativ activul (activele) de referință
c) Indisponibilizarea sau modificarea negativă semnificativă a lichidității pieței pe care se schimbă activul (activele) de referință
Categoria 5. Indicatorii de adecvare a capitalului
a) Indicator privind fondurie proprii
B. Categoriile minime suplimentare pentru emitenții de tokenuri semnificative raportate la active și de monedă electronică și pentru alți emitenți care nu justifică în mod corespunzător neincluderea la autoritatea competentă
Categoria 6. Indicatori de risc de piață
a) Raportul „Modificarea zilnică valorii de piață pentru rezerva de active / (x ⁷) valoarea medie mobilă zilnică”
b) Raportul „Volatilitatea rezervei de active / activelor de referință”
c) Sensibilitatea rezervei de active la modificările ratei dobânzii
d) Raportul „Valoarea la risc a rezervei de active / fondurilor proprii ale emitentului”
Categoria 7. Indicatori de risc de concentrare
a) Raportul „Valoarea tokenului deținut de cele mai mari cinci contrapărți / valoarea totală a tokenului emis”
b) Raportul „Depozit la un singur grup bancar + titluri de valoare emise de o singură contraparte / limita maximă de concentrare ⁸ ”

⁷ Numărul de zile, ținând seama de principiile stabilite în ghid. Se pot utiliza mai mulți indicatori, fiecare cu un orizont de timp diferit, dacă acest lucru este mai adecvat practicilor de administrare a riscurilor.

⁸ În conformitate cu articolul 36 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2023/1114.

c) Rata de concentrare a depozitelor deținute la instituțiile de credit / rata maximă de concentrare a depozitelor
Categoria 8. Indicatori privind încrederea pieței
a) Acoperire mediatică negativă ⁹ pentru emitent sau pentru tokenurile emise
b) Știri negative sau acoperire mediatică negativă pentru contrapartidele-cheie (de exemplu, furnizorul de servicii de custodie, bănci care dețin o cantitate semnificativă de depozite).
c) Încălcarea sau încălcarea preconizată a pragurilor indicatorilor planului de redresare în raport cu orice alt token emis
d) Modificări materiale ale frecvenței sau cuantumului plăților executate cu utilizarea tokenului, precum și a modului de utilizare a tokenurilor ca mijloc de plată
e) Deprecierea reputației emitentului sau a reprezentanților-cheie ai emitentului
f) Creșterea bruscă a cererilor de răscumpărare
g) Scăderea bruscă a emisiunii de tokenuri

⁹ Referirea la mass-media include rețelele de socializare și platformele de bloguri specializate.

Anexa II – Lista elementelor care trebuie incluse în descrierea fiecărei opțiuni de redresare

1. Elemente pentru descrierea opțiunilor de redresare:
 - a) rezumatul elementelor esențiale;
 - b) descrierea opțiunii de redresare;
 - c) prezentare generală a principalelor ipoteze care stau la baza fiecărei opțiuni de redresare;
 - d) evaluarea implicațiilor strategice ale executării opțiunii de redresare;
 - e) evaluarea impactului financiar în condiții normale și de criză a pieții;
 - f) posibilele consecințe negative ale opțiunii de redresare;
 - g) calendarul pentru o execuție eficientă, inclusiv intervalul de timp preconizat pentru implementarea acțiunilor necesare;
 - h) orice dependență de contrapărțile externe pentru executarea efectivă;
 - i) exclusivitatea reciprocă – dacă unele opțiuni de redresare se exclud reciproc;
 - j) interdependențe – dacă activarea unei opțiuni de redresare ar putea afecta implementarea ulterioară sau simultană a unei alte opțiuni;
 - k) considerații operaționale, cum ar fi cerințele de aprobare și capacitatea de a implementa simultan două sau mai multe opțiuni de redresare;
 - l) evaluarea constrângerilor potențiale în calea unei execuții eficiente. Această evaluare este deosebit de relevantă în ceea ce privește opțiunile menționate la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/1114.
 - m) Strategia de comunicare pentru informarea deținătorilor de tokenuri cu privire la orice măsuri care le-ar putea afecta.

Anexa III – Lista neexhaustivă de opțiuni de redresare posibile pe care emitenții le-ar putea utiliza în planurile de redresare

1. Atragerea de capital;
2. Injecția de fonduri suplimentare;
3. Accesul la facilitățile standard ale băncilor centrale, dacă sunt eligibile;
4. Schimbarea compoziției și/sau reducerea gradului de risc al rezervei de active;
5. Schimbarea furnizorului terț (de exemplu, furnizorul de servicii pentru active criptografice);
6. Achiziționarea de garanții financiare de la o instituție de credit sau de la o societate de asigurări care acoperă valoarea rezervei de active;
7. Vânzarea activității;
8. Fuziunea cu alt emitent;
9. Fuziunea unei emisiuni de tokenuri raportate la active cu altă emisiune;
10. Măsuri comerciale.